

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

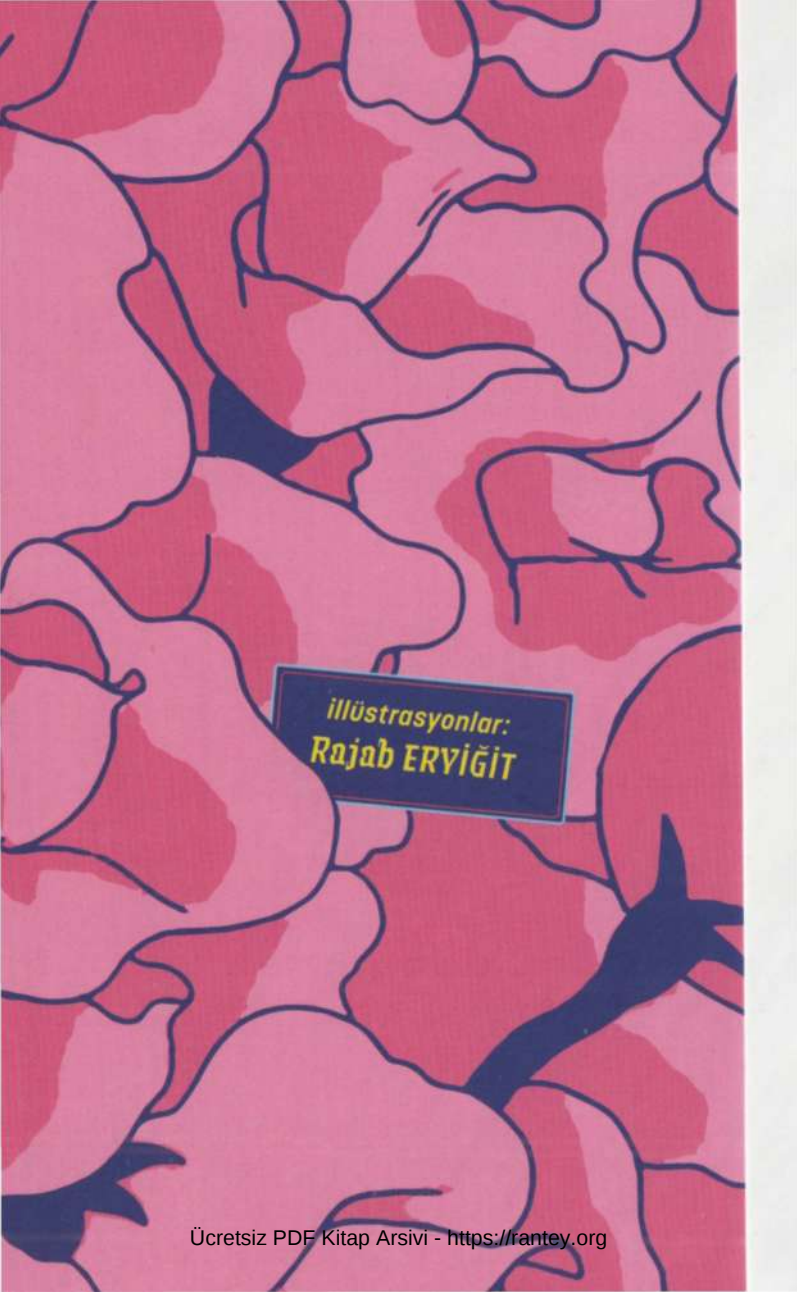
AYKIRI
EDEBİYAT

GETRUDE
STAIN

dünya
yuvarlaktır

6:
45

illüstrasyonlar:
Rajab ERYİĞİT

DÜNYA YUVARLAKTIR

Gertrude Stein

1. Baskı: AĞUSTOS 2021

Yayın Yönetmenleri
Kaan Çaydamalı, Galip Alaca

Çeviren
Atakan Karaduman

Editör
Galip Alaca

Kapak
Rajab Eryiğit

Dizgi
Doğan Hezer

Baskı Umut Kağıtçılık San. Ltd. Şti.
Keresteciler Sitesi Fatih Cad. Yüksek Sok. No 11/1 Merter İstanbul
Sertifika no: 45162

6:45 YAYIN
ALTIKIRKDÖRT BASIM YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Sertifika no: 49075

Kadıköy'ün yağmurlu ve puslu sokaklarında hazırlanan bu kitap sizi uçurumdan aşağı atabilecek güce sahip olabilir. Herhangi bir şekilde ve özellikle izinsiz olarak iktibas edildiğinde Kadıköy'ün o bilinen, serin ve rutubetli lâneti, yıllarca bunu yapanı takip eder; saçları dökülür, rüyasında sürekli olarak Kadıköy sokaklarından akın akın geçerek yıllık intiharlarını gerçekleştirmeye giden lemur sürüleri görür ve derin bir yalnızlığa gömülür.

6:45 YAYIN
bir Kaybedenler Kulübü tribidir.
Altıkırdört Basım Yayın Dağıtım Ltd. Şti. Caferağa Mah, Dr. Esat Işık Cad.
No:38-40 A Kadıköy - İstanbul
www.645dukkkan.com kaancaydamli@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

DÜNYA YUVARLAKTIR

Gertrude Stein

Çeviren

Atakan Karaduman

6:
45

Bu kitapta nokta ve virgöl dışında noktalama
işareti kullanılmamıştır.

SUNUŞ

İlk olarak 1939'da yayınlanan ve çocuklar kadar yetişkinlere de hitap eden Dünya Yuvarlaktır evrenselliği açısından üstün bir edebi eser olmakla birlikte bizi kendi masumiyetimizin hatırasıyla ilişkilendirmeye yönlendirir.

Gertrude Stein kitabın ilk baskısında sayfaların ana karakterin ismine uygun olarak pembe olmasında ve metnin en sevdiği renk olan mürekkep mavisine basılmasında ısrar eder. Çeşitli baskılarda bu eğilim bazen değişse de genel olarak dünyanın farklı dillerinde farklı çizerler ve yayınevlerinin hazırladıkları edisyonlarda bu istek ön planda tutulur ve neredeyse kitabın kendine has bir özelliği haline gelir.

Avangard edebiyatın en önde gelen temsilcilerinden olan Stein bu kitabında da başlangıçta kafa karışıklığı uyandıran bir düzyazı biçimi kullandı. Cesur, büyü, meydan okuyan, çekici, sadece kulağa değil bilinçaltına da hitap eden garip bir ritimle örülü Dünya Yuvarlaktır'da kelime oyunlarına ve tekrarlara başvurarak çok özel bir okuma deneyimi ortaya çıkardı. Soru veya ünlem işareti olmadan, noktalı virgül olmadan, iki nokta üst üste olmadan, tırnak işareti veya tire olmadan sadece virgül ve nokta ile yazılmış bu olan bu hikâye için Stein şöyle der *Hayır orada olmayan virgülleri değil kelimeleri okuyun. Orada ne anlama geldiğine bakmadan, kelimeleri daha hızlı okuyun. Anlamakta zorluk çekiyorsanız bulana kadar daha fazla ve daha hızlı okuyun.*

Okuyucu kelime ve seslerin anlamını ve karşılığını çözmeye çalışırken, metnin ritmik özgünlüğünde kendisini

yönlendirmekte özgürdür, ama Gertrude Stein egemen bir bakış açısıyla okumayı dayatmaya karşıdır. Okuyucu kendi deneyimiyle bunu keşfetmelidir. Dünya Yuvarlaktır'da kelime tekrarlarının, ritmin ve seslerin büyüleyici çekiciliğinin tetikleyebilecekleri korkuya, gizemi sürdürmek veya çözmek için sahip olduğu güce erişebilecektir.

Biçimsel ve anlatısal açıdan son derece ilginç bir metin olmasının yanı sıra, Stein onu sürekli bir şimdide tutar, her şeyden önce bu cümlelerin mekaniğinde kendini gösteren deneyler için önemlidir. Kim olduğunu ve adı Rosa olmasaydı aynı Rosa olarak kalıp kalamayacağını bilmeyen Rosa'ya gelince, konuşmaya yeni başlayan bir çocuk için dilin kendisi harika ve baştan çıkarıcı bir dünyadır. Kavranması gereken ama nüanslarla dolu, içinde kaybolabilecek kadar bir akışkanlıkla, yanlış anlamalara yol açan yanlış anlamalarla, çok farklı anlamlar taşıyan kelimelerle örülü olan bu metinde anlam genellikle sadece cümlelerde işgal ettikleri yere bağlıdır. Gertrude Stein bize ifadenin zorluklarına karşı duyarlı olmaya başlayan, kendini kimliğinin ve her şeyden önce dile hakimiyetin ve dilin ifade edebildiği gerçekliğin talebinde bulan bir çocuğun deneyimine çok benzer bir deneyim sunuyor. Bu metne modernist veya anti modernist, elitist veya karşıtı, pedagojik veya pedagojik olmayan, avangard veya sıradan önyargılarla değil, ne olduğu ve ne söylediği için yaklaşmak gerekiyor.

1

ROSE BİR ROSE'DUR

Bir zamanlar dünya yuvarlıktı ve döne döne dönebilirdiniz etrafında.

Her yerde bir yerler vardı ve her yerde erkekler kadınlar çocuklar köpekler inekler yaban domuzları küçük tavşanlar kediler kertenkeleler ve hayvanlar vardı. Aynen böyleydi. Ve herkes köpekler kediler koyunlar tavşanlar ve kertenkeleler ve çocuklar hepsi herkese onu anlatmak istedi ve kendilerini anlatmak istediler.

Ve sonra Rose vardı.

Rose onun adıydı ve adı Rose olmasaydı yine Rose olur muydu. Hep düşünürdü ve sonra yeniden düşünürdü.

Adı Rose olmasaydı yine Rose olur muydu ve Rose olur muydu eğer ikizi olsaydı.

Adı Rose'du yine de ve babasının adı Bob'du ve annesinin adı Kate'ti ve amcasının adı William'dı ve teyzesinin adı Gloria'ydı ve anneannesinin adı Lucy'ydi. Hepsinin adı vardı ve onun adı Rose'du, ama olur muydu hep bu yüzden ağlardı olur muydu Rose eğer adı Rose olmamış olsaydı.

Size anlatıyorum bu sefer dünya tamamen yuvarlağı ve döne döne dönebilirdiniz etrafında.

Rose'un iki köpeği vardı büyük beyaz bir köpek adı Love'dı, ve küçük siyah bir köpek adı P    ydi, küçük siyah köpek onun değildi ama o   le olduğunu söyledi, bir kom  susuna aitti ve Rose'u hiç sevmezdi ve bunun bir sebebi vardı, Rose k    ken, şimdi dokuz ya ında ve dokuz k     değil hayır Rose k     değildi, her neyse o k    ken bir gün P    'yi aldı ve bir şey yapmasını söyledi, Rose herkese ne yapmasını söylemeyi severdi, en azından böyle yapmayı k    ken severdi, şimdi neredeyse on ya ında bu yüzden şimdi herkese ne yapması gerektiğini söylemedi ama o zaman söylemişti ve P    'ye söyledi, ve P     istemedi, ne yapmasını istediğini bilmiyordu ama eğer bilmiş olsaydı yine istemezdi, hiç kimse kimsenin yapılmasını söylediği şeyi yapmayı istemez, bu yüzden P     onu yapmadı, ve Rose onu bir odaya kapattı. Zavallı k     P     ona dışarıda yapılması gereken şeyin hiçbir zaman bir odada yapılmayacağı öğretilmişti ama yapayalnız bırakıldığı için çok gergindi yapıverdi, zavallı k     P    . Ve sonra dışarı salındı ve yakında bir sürü insan vardı ama k     P     hiç hata yapmadı bütün bacakların arasından dümdüz gitti ta ki Rose'unkileri bulana dek ve sonra tırmandı ve bacağından ısırđı ve sonra koşarak ka tı ve şimdi onu kimse suçlayamaz öyle değil mi. Şimdiye kadar bir tek o zaman birini ısırmi tı. Ve Rose'a bir daha asla nasıl gidiyor demeyecekti ve Rose hep P    'nin kendi köpeği olduğunu s  ylерdi ama değildi, böylece ona hiç nasıl gidiyor demek istemediğini unutmuş olacaktı. Eğer onun köpeği olmuş olsaydı nasıl gidiyor demesine gerek kalmazdı ama Rose biliyordu ve P     biliyordu ah evet ikisi de biliyordu.

Rose ve onun büyük beyaz köpeği birlikte mutluydular birlikte şarkılar söylediler, söyledikleri şarkılar bunlardı.

Love suyunu içti ve içtiği sırada, işte böyle bir şarkı gibi güzel bir şarkı ve o öyle yaparken Rose şarkısını söyledi. Onun şarkısı buydu.

Ben küçük bir kızım ve adım Rose, Rose benim adım.

Neden küçük bir kızım

Ve neden benim adım Rose

Ve ne zaman küçük bir kızım

Ve ne zaman adım Rose

Ve nerede küçük bir kızım

Ve nerede adım Rose

Ve hangi küçük kızım adı Rose olan küçük kız mıyım hangi küçük kızın adı Rose.

Ve o bu şarkıyı söylerken ve Love içmeye devam ediyordu.

Neden küçük bir kızım

Nerede küçük bir kızım

Ne zaman küçük bir kızım

Hangi küçük kız benim

Ve bunu söylemek onu çok mutsuz etti, ağlamaya başladı.

Ve o ağladığında Love ağladı kafasını kaldırdı ve gökyüzüne baktı ve ağlamaya başladı ve o ve Rose ve Rose ve o ağladı ve ağladı ve ağladı ta ki o durana kadar ve sonunda gözleri kurudu.

Ve bütün bu zamanda dünya yalnızca yuvarlak olmaya devam etti.

2

WILLIE WILLIE'DİR

Rose'un Willie adında bir kuzeni vardı ve bir keresinde neredeyse boğulmuştu. İki kez neredeyse boğulmuştu.

Çok heyecanlıydı.

Her seferinde çok heyecanlıydı.

Dünya yuvarlaktı ve üstünde bir göl vardı ve göl yuvarlaktı. Willie gölde yüzmeye gitti, onlardan üç tane vardı onların hepsi yüzen çocuklardı ve onlardan bir sürü vardı, onların hepsi balık tutan adamlardı.

Göller yuvarlak olduklarında dipleri vardır ve nilüferler vardır, güzel nilüferler, beyaz nilüferler ve sarılar ve yakında çok yakında küçük bir çocuk ve sonra başka küçük çocuk tam da onlara yakalandı, nilüferleri görmesi güzeldir ama hissetmesi hiç de güzel değildir. Willie biriydi ve diğer küçük çocuk diğeriymi ve üçüncü çocuk daha büyük biriydi ve onları yanına çağırırdı ve onlar, Willie ve diğer çocuk onlar gelemeydi, nilüferler aslında umursamazdı ama yine de onlara izin vermediler.

Sonra daha büyük çocuk adamları gelip onları çıkartması için çağırırdı, nilüferlerden çıkamıyorlardı ve boğulacaklardı gelin onları çıkartın. Ama adamlar daha yeni yemek yemişlerdi ve balık tutarken bayağı çok yersin her zaman ve yemek yedikten sonra hiçbir zaman suya girmemelisin, bütün bunları adamlar biliyordu, öyleyse ne yapabilirlerdi.

Pekala daha büyük çocuk öyle biriydi Willie ve diğeri arkada bırakamazdı, bu yüzden nilüferlere doğru gitti ve ilk önce bir küçük çocuk çıkardı ve sonra Willie'yi çıkardı ve böylece ikisini birden kıyıya çıkarmış oldu.

Ve böylelikle Willie boğulmadı buna rağmen göl ve dünya ikisi de tamamen yuvarlandı.

Willie'nin boğulmadığı ilk seferiydi.

Onun boğulmadığı diğer sefer babası ve annesi ve kuzeni Rose'laydı, hepsi birliktelerdi.

Bir tepeden çıkıyorlardı ve yağmur gayretle aşağı indi, bilirsin nasıl geldiğini çok ağır ve hızlı gelir ya, ıslak değildir bir sudur hepsi bu.

Böylece araba tepeye çıktı ve yağmur tepeden indi ve sonra ve sonra pekala ve sonra saman vardı, samanın ne olduğunu bilirsin, saman kesilmiş çimendir ve kesildiğinde saman olur. Her neyse.

Saman yoldan aşağı geldi, ne olursa olsun samanın gelmesinin bir yolu yoktu. Samanın alınana kadar olduğu yerde kalması gerekir ama bu saman, yağmur ondan çok vardı saman bütün yolu geldi ve bir baraj oldu bu yüzden su uzaklaşmadı ve su arabaya girdi ve biri kapıyı açtı ve su daha da çok geldi ve Willie ve Rose oradaydı ve orada Willie'yi boğmaya yetecek kadar su vardı kesinlikle Willie'yi boğmaya yetecek kadar ve belki Rose'u boğmaya yetecek kadar.

Pekala her neyse sonra saman uzaklaştı, samanın kendi yolu vardı ve su uzaklaştı ve araba durdu ve ne Rose ne de Willie o gün boğuldu.

Çok daha sonra söyleyecek bir hayli şeyleri vardı ama biliyorlardı elbette biliyorlardı doğrudu ki dünya yuvarlandı ve onlar boğulmadılar.

Şimdi Willie de şarkı söylemeyi seviyordu. Rose'a bir kuzendi ve yani şarkı söylemek ailede vardı, ama Willie'nin birlikte şarkı söyleyeceği bir köpeği yoktu bu yüzden bir şeyle şarkı söylemeliydi ve baykuşlarla şarkı söyledi, yalnızca

akşamları şarkı söyleyebiliyordu ama akşamları baykuşlarla şarkı söyledi. Üç tür baykuş vardı bir kukumav baykuşu, bir peçeli baykuş ve bir çizgili baykuş ve her akşam Willie baykuşlarla şarkı söyledi ve söylediği şarkılar bunlardı.

Benim adım Willie ben Rose gibi değilim

Ben Willie olurum ne olursa olsaydı,

Ben Willie olurum eğer adım Henry olsaydı

Ben Willie olurum her zaman Willie ne olursa olsun.

Ve sonra dururdu ve baykuşları beklerdi.

Ay üzerinden k baykuşu uçardı

Sen kimsin sen kimsin.

Willie kuzeni Rose gibi değildi şarkı söylemek onu ağlatmazdı onu yalnızca daha ve daha çok heyecanlandırırđı.

Böylece bir Ay vardı ve Ay yuvarlaktı.

Hiç ses yok.

İşte o zaman Willie şarkı söylemeye başladı.

Boğuluyorum

Unutuyorum

Hatırlıyorum

Ben düşünüyorum

Ve peçeli baykuş onu yarıda kesti.

O mu

Onun mu

Herhangi bir baykuşun herhangi bir gözü yuvarlaktır.

Her şey Willie'yi heyecanlandırdı, daha heyecanlıydı ve şarkı söyledi

Bir zamanlar dünya yuvarlaktı Ay yuvarlaktı

Göl yuvarlaktı

Ve ben ben neredeyse boğuluyordum.

Ve çizgili baykuş öttü.

Alo Alo

Willie senin adın

Ve Willie senin doğan

Sen küçük bir çocuksun

Ve o senin endamın

Alo Alo.

SESSİZLİK

Willie uyuyakaldı

Ve her şey etrafta sessizce hareket etmeye başladı

Willie uykusunda kıvrıldı ve mırıldandı

Yuvarlak boğuldu.

3

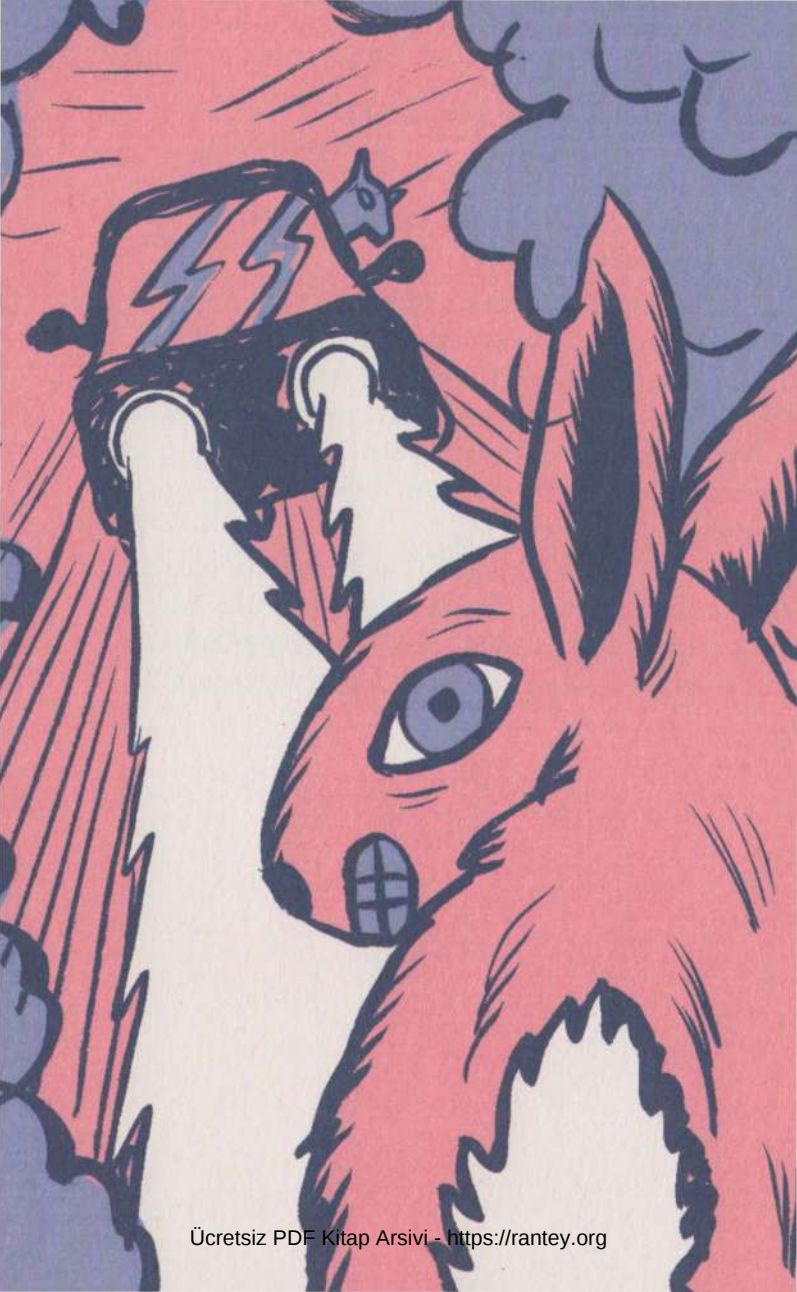
GÖZLER BİR SÜRPRİZ

Rose Ay'ı umursamazdı, o yıldızları severdi.

Bir zamanlar birisi ona yıldızların yuvarlak olduğunu söyledi ve o hiç söylememelerini dilerdi.

Köpeği Love da Ay'ı önemsemezdi ve yıldızları hiç fark etmedi. O gerçekten Ay'ı hiç fark etmedi, tamamen yuvarlak olduğunda bile, o gelip giden otomobillerin ışıklarını severdi. Onu heyecanlandırırdı ve havlatırdı bile, Love bir havlayıcı değildi Pépé öyleydi ama. Pépé her zaman havlayabilirdi, o gerçekten vay derdi, vay be gerçekten derdi, dikkatli dinlediğinde gerçekten derdi.

Diyordum ki onlar akşam dışarıda bir otomobildeyken, Pépé değildi, Pépé Rose'un köpeği değildi, hatırlarsınız, ama Rose ve Love ve otomobil ışıkları ışıltı ışıltıydı, yani kim dinleyebilirdi ki parlak ay ışığını, ne Rose ne Love ne de tavşan, onlar değil.

O küçük bir tavşandı ve işte orada önde duruyordu ve ışıktı ve onu kasteder gibi baktı ama gerçekten elinde değildi, o değil küçük tavşan değil.

Bob, Rose'un babası sürüyordu ve o durdu ama küçük tavşana yardımını olmadı.

Işık parlaktır ve parlak olan alışık olmayan küçük bir tavşanın kafasını karıştıracaktır.

Böylece küçük tavşan bir ışıktan diğer ışığa dans etti ve hiç alışmadı, ve sonra baba Bob, Love'ı dışarı bırak belki tavşanın kaçmasına yardım eder dedi, böylece beyaz köpek Love'ı dışarı bıraktılar ve ilk önce ışığı gördü ve sonra tavşanı gördü ve tavşana nasıl gidiyor demek için yanına gitti, Love böyleydi, her zaman yanına giderdi ve nasıl gidiyor derdi onu bir köpeğe veya bir adama veya bir çocuğa veya bir kuzuya veya bir kediye veya bir yemeğe veya bir keke veya herhangi bir şeye söylerdi, nasıl gidiyor derdi ve küçük tavşana nasıl gidiyor deyince küçük tavşan ışığın parlaklığını unuttu, o ışığı bırakıp gitti ve Love, köpek Love hayal kırıklığına uğradı çünkü küçük tavşan nasıl gidiyor diyerek karşılık vermemişti, peşinden gitti, elbette herhangi bir küçük tavşan herhangi bir beyaz köpekten daha hızlı koşabilir ve beyaz köpek iyi ve nazik olsa da ve Love öyledir, hepsi bu kadardı. Hoş bir geceydi ve Love arabaya geri döndü ve baba Bob eve doğru sürdü ve elbette Rose tavşan koşarken şarkı söyledi ve şarkısı başladı.

Aman

Ne de güzel bir gökyüzü

Ve ne de güzel cam kalem

Rose'un bir cam kalemi vardı

Ne zaman ah ne zaman

Küçük cam kalem

Söyle ne zaman

O küçük tavşan olmayacak.

Ne zaman

Sonra

Kalem

Ve Rose gözyaşlarına boğuldu.

O zaman yaptı, gözyaşlarına boğuldu.

Biraz sonra Rose'un okula gitmesi gerektiğine karar verildi.

Dağların yüksek olduğu yerde okula gitti, o kadar yüksektiler ki onları hiçbir zaman göremedi. Rose o açıdan çok komikti.

Okulda başka kızlar da vardı ve Rose'un şarkı söyleyecek ve ağlayacak kadar çok zamanı yoktu.

Öğretmenler ona öğretti ki

Dünya yuvarlaktı.

Güneş yuvarlaktı

Ay yuvarlaktı

Yıldızlar yuvarlaktı

Döne döne dönerlerdi

Ve hiç ses yok. O kadar üzücüydü ki neredeyse ağlayacaktı

Ama sonra inanmadı

Çünkü dağlar o kadar yüksekti ki,

Ve düşündü ki en iyisi şarkı söylemeliydi

Ve sonra korkunç bir şey oluyordu

Küçük olduğu zamanı hatırladı

O gün şarkı söylemişti,

Ve önünde bir ayna vardı

Ve şarkı söylediği sırada ağzı yuvarlaktı ve döne döne dönüyordu.

Vah vah vah vah her şey yuvarlak olmak ve döne döne dönmek için miydi. Dağların öyle yüksek olup her şeyi durdurabileceğini hatırlamaya çalışmaktan başka ne yapabiliirdi.

Ama hatırlamaya ve unutmaya elbette durmadan devam edemezdi ama şarkı söyleyebilirdi, elbette şarkı söyleyebilirdi ve ağlayabilirdi, elbette ağlayabilirdi.

Ay aman...

4

WILLIE VE ŞARKISI

Bunca zaman Willie yaşayıp gidiyordu

Elbette her zaman bir şarkı yapabiliirdi

Willie'yi en çok rahatsız eden şey

Esen rüzgar olmadığı zaman mıydı

Çalıda bir dal gitmeye başlar mıydı

Sanki rüzgar esermiş gibi.

Koştığı zaman bilirdi

Ve şarkı söylediği zaman bilirdi

Ve kim olduğunu bilirdi

Willie kimdi

O Willie'ydi

Tamamıyla.

Willie kalmamak için uzağa gitti.

Willie hiçbir zaman kalmak için uzağa gitmezdi

O Willie değildi.

Ama bir keresinde uzağa gittiğinde onu görmüş olduğu yerde kalmak içindi.

Onu gördü.

Küçük bir evdi ve yanında iki ağaç.

Bir ağaç bazen başka bir ağaç yapar.

Willie

O'lacak mı.

Birazdan kimse gök gürledi mi kışın, şimşek çaktı mı ve gök gürledi mi kışın diye merak etmedi.

Ah Willie.

Elbette Willie hiçbir zaman kalmak için uzağa gitmedi.

Ama Willie şarkı söyleyebilirdi.

Ah evet bir şarkı söyledi

Bir ev iki ağaç ve bir tavşan hakkında küçük bir şarkı söyledi.

Bir kertenkele hakkında küçük bir şarkı söyledi.

Bir kertenkele evin yanından yukarı tırmandı, evin çatısına tırmanarak çıktı ve sonra zavallı küçük kertenkele oradan aşağı düştü.

Pat diye oradan aşağı düştü.

Willie onu gördü

Ve Willie dedi ki eğer dünya tamamen yuvarlaksa bir kertenkele onun üzerinden aşağı düşebilir mi.

Ve cevap evetti eğer üzerinde bir çatı varsa.

Küçük kertenkele kuyruğunu kaybetti ama ölü değildi.

Willie dinlenmek için oturdu.

Çok komik dedi, bir kertenkele duvardan düşmüyor, çok komik ve Willie dinlenmek için tekrar oturdu.

Willie'nin yaptığı şeylerden biri de oturmak ve dinlenmekti.

Kedileri ve kertenkeleleri severdi, kurbağaları ve güvercinleri severdi, tereyağını ve krakerleri severdi, çiçekleri ve pencereleri severdi.

Arada bir onu çağırırlardı ve çağırdıklarında onlarla konuşurdu.

Ve sonra şarkı söylemeye başladı.

Şarkı söyledi.

Bana ekmek getir

Bana tereyağı getir

Bana peynir getir

Ve bana reçel getir

Bana süt getir
Ve bana tavuk getir
Bana yumurtalar getir
Ve küçük bir jambon.
Willie'nin söylediği şarkı bu.
Ve sonra birdenbire
Dünya yusyuvarlak oldu.
Yıldızlar yusyuvarlak oldu
Ay yusyuvarlak oldu
Güneş yusyuvarlak oldu
Ve Willie ah Willie onu boğmaya hazırdı, Rose değil canım
benim Rose değil ama acılarını.

şarkı söylemeyi severdi ve heyecanlıydı.

Willie'nin söylediği şarkı bu

Bana inan çünkü öyle diyorum

Ben bildiğimde evet ben bildiğimde

O zaman ben Willie'yim ve Willie ah

Ah Willie'nin onlara öyle demesi için Willie'ye ihtiyaı var.

Evet dedi, dedi evet

Sonra Willie tekrar şarkı söylemeye başladı.

Bir zamanlar kendimle taşıştım ve koştum.

Bir zamanlar kimse nasıl koştuğumu görmedi.

Bir zamanlar bir şey görebildi

Bir zamanlar kimse görmüyor

Ama ben ben canım ne isterse onu yaparım

Canımın istediği gibi dünyanın etrafında koşarım.

Ben Willie.

Willie durdu tekrardan ve tekrardan şarkı söylemeye başladı.

Şarkı söyledi.

Willie'nin bir şey yaptığı zamandı, neden dünyanın her yerde tamamen dolu olduğu zamanda değil, Willie devam etti, orada kaç tane olduğunu gördü.

Komik dedi Willie, çok çok uzaktan küçük bir köpek başka bir küçük köpeği görüyor ve ben, dedi Willie, küçük bir çocuk görüyorum.

Peki peki dedi köpek küçük köpekler ilgi çekici

Peki peki dedi Willie küçük çocuklar ilgi çekici.

Hiç şüphesiz Willie'nin yapması gereken bir şey vardı ve onu yapmanın şimdi tam zamanıydı.

5

WILLIE VE ASLANI

Willie'nin bir babası vardı ve Willie'nin bir annesi vardı
İşte o Willie'ydi.

Willie babasıyla yaban hayvanlarını sattıkları küçük bir yere
gittiler.

Eğer dünya yuvarlaksa yaban hayvanları yerden çıkmış
olabilirler miydi.

Babasının Willie'yi götürdüğü yerde yaban hayvanları orada
büyümüyorlardı, her zaman orada satılmazlardı ama her zaman
oradalar. Oradaki herkes onlara sahipti. Yaban hayvanları
nehirde botlarda onlarlaydı ve onlar her biriyle giderlerdi
bahçede ve evde. Oradaki herkesin yaban bir hayvanı vardı ve
her zaman onları yanlarına alırlardı.

Yaban hayvanlarının oraya nasıl geldiğini kimse bilmiyor.
Eğer dünya yuvarlaksa yerden çıkmış olabilirler miydi ama her
neyse herkesin bir tane vardı ve bazen biri birini satardı, çoğu
zaman herkes birini satardı.

Willie'nin babası birini almak için gitti. Hangisi. Buna Willie
karar verecekti. Yaban hayvanlarını bir kayıkta görmek komikti,
bir yaban hayvanı kürekli bir kayıkta, bir yaban hayvanı yelkenli
bir kayıkta, bir yaban hayvanı motorlu bir kayıkta.

Bu kasaba öyle komik bir yerdi ki komik bir yer olmaz mıydı
yine herhangi bir yer gibi olsaydı, bir tek şu ki herkesin yanında
bir yaban hayvanı vardı, erkekler, kadınlar ve çocuklar ve
çoğunlukla suda bir kayıktalardı ve yanlarında yaban hayvanları
ve elbette yaban hayvanları yabandır, elbette yabandırlar.

Komik bir yerdi.

Willie her yere gitti bu yüzden elbette oradaydı, üstelik babası onu oraya götürmüştü. Komik bir yerdi. Ve Willie ona verilen ne olursa olsun daima alırdı. Bu yüzden bir tanesine sahip olmayı diledi. Herhangi biri. Herkesin bir tane vardı bu yüzden elbette Willie'nin de bir tanesi olacaktı, herhangi bir yaban hayvanı olur, eğer senin olursa.

Ve Willie'nin de bir tanesi oldu.

Hangisi.

Orada filler vardı, bir fil kürekli bir kayıkta, Willie onu almadı.

Ve bir kaplan yelkenli bir kayıkta, Willie onu almadı. Willie bir aslan aldı, hiç de küçük bir tane değil, Rose'un köpeği Love'a benzeyen bir tane yalnız Aslan ürkütücüydü. Herhangi bir aslan öyledir, oldukça küçük bir tanesi bile ve bu gayet büyük bir taneydi. Willie şarkı söylemeye başladı, heyecanlıydı ve Willie şarkı söyledi ve söyledi aslana şarkı söylemedi ama aslanlar hakkında söyledi heyecanlı, arabalardan ve kedilerden ve kaplanlardan ve köpeklerden ve aylardan pencerelerden ve perdelerden ve zürafalardan ve sandalyelerden. Zürafanın adı Lizzie'ydi, gerçekten öyleydi.

Willie o kadar heyecanlıydı ki neredeyse şarkı söylemeyi bıraktı ama kendi aslanını tekrar gördüğü gibi tekrar şarkı söylemeye başladı. Şarkı söylüyor ve söylüyordu. Söylediği şarkı buydu.

Yuvarlağın etrafı vardır.

Aslanlar ve kaplanlar kangurular ve kanaryalar dolu doludur.

Onların etrafı olmalıdır.

Neden

Çünkü dünya yuvarlaktır

Ve onlar hep oradadır.

Herhangi küçük köpek oradan korkar.

Sonra fısıldayarak şarkı söyledi

Farz et ki yağmur yağmalı

Farz et ki hiçbir zaman aynı kalmamalı

Ve sonra Willie'nin sesi yükseldi

Aslandır benim seçtiğim.

Uzun bir andan sonra ağlamak için oturdu

Orada dedi ki işte burada kuzenim Rose gibiyim.

Ki doğruydu

Öyleydi.

Neredeyse Willie değildi.

Ah bir daha Willie olacak mı.

Olamaz bir aslanı olursa.

Olamaz.

Ve gittikçe daha kötü ve daha kötü oluyordu ve bir anda dedi ki.

Yalnızca iki sepet sarı şeftali var ve ikisi de benim.

Çok kısık bir sesle fısıldadı.

Ve ikisi de benim.

Ve Willie'nindi, sevimli yuvarlak sarı şeftalilerdi gerçekten yuvarlak, gerçekten sarı, gerçekten şeftali ve onlardan yalnızca iki sepet vardı ve ikisi de Willie'nindi.

Ve böylece neşelendi ve aslanı kuzeni Rose'a vermeye karar verdi.

6

BİR ASLAN DEĞİL MİDİR BİR ASLAN

Bir aslanı başkasına vermek kolay değildir

Ne dedin

Dedim ki bir aslanı başkasına vermek kolay değildir.

ROSE VE WILLIE’NİN ASLANI

Bir aslan var adı aslan ve aslan aslan onun adı.

Rose ağlamaya başladı.

Hele bir dene

Rose’u ağlatmamayı

Hele bir dene.

Willie’nin aslana söylediği bu

Rose’a aslanı verdiğinde

Onun aslanı.

Ah evet onun aslanı.

Ama her şey bundan ibaret değildi.

Rose bir aslan olduğunu öğrendiğinde onun aslanı, Willie’nin aslanı, köpeği Love’ı hatırladı. Bir aslan gibi kırpılmıştı ama öyle değildi. Love üç aylıkkendi ve hiç bir aslan görmemişti.

Love bir havlayıcı değildi, ne havlardı ne de ısırırdı ve üç aylıkken daha hiç havlamamıştı.

Ya havlayamazsa diye endişelenmeye başladılar, konuşmayacak çocuklar gibi. Yani her neyse.

Bir gün Rose ve babası Bob ve annesi Kate ve anneannesi Lucy ve amcası William dışarı çıkmışlardı ve küçük Love onlarlaydı. Love’ın küçük pembe bir burnu ve parlak mavi gözleri ve sevimli beyaz saçı vardı. Kuşkonmaz yediğinde ve kuşkonmaz yemeyi çok severdi pembemsi burnu zevkten kırmızıya dönmüştü, ama hiç havlamadı, ne bir kediye ne de kuşkonmaza. Ve sonra o gün birdenbire o gün ayağa kalktı şaşkına dönmüştü ve havladı. Neyden şaşkına dönmüştü. Orada kırılgın ortasında büyük bir kamyon vardı ve kamyonlarda kafesler vardı ve etrafları kapalıydı ve orada aslanlar, kaplanlar, ayılar ve

maymunlar vardı ve Love ona katlanamazdı ve havladı.

Rose çok küçüktü o zaman oldukça küçük çok küçük o zaman bir şarkı söylemek için ama yine de söyledi.

Söylediği şarkı buydu.

Nasıl da biliyor Love ne kadar yabandılar

Yaban ve yaban ve yabandılar

Nasıl da biliyor Love kimdiler

Daha önce onları hiç görmemiş olsa bile.

Ve sonra devam etti.

Eğer bir kedi bir kafesteyse

Bu durum onu kızdırır mı.

Eğer bir köpek bir çatıdaysa

Bu durum onu uzak mı yapar

Veya hiç kanıt var mı ki

O bir köpek ve bir çatıda.

Ve böylece

Ah

Nasıl da biliyor Love

Yaban hayvanları ne kadar yabandılar.

Yaban hayvanları evet yaban.

Yabanlar mıdır eğer yabansarsa,

Ya ben yabansam ya sen yabansan

Sen yaban mısın ah sen yaban mısın

Rose ağlamaya başladı.

Denemeye başladı

İnkâr etmeye başladı

Yaban hayvanları uzanabilirdi.

Sessizce uzanabilirdi ölü değil yalnızca uzanıyor.

Ve sonra Rose bir kez daha şarkı söylemeye başladı.

Biliyordum, dedi, şarkı söyleyeceğimi biliyordum

Ve her şey bu.

Keşke, dedi, keşke bilseydim

Neden yaban hayvanları yaban.

Neden onlar yaban neden neden,

Neden onlar yaban ah neden,

Ve bir kez daha Rose ağlamaya başladı.

Love uyuyakalmıştı hayvalayabildiğini biliyordu,

Öyleyse neden uyanık kalıp Rose'un ağlayıp şarkı söylemesini dinleseydi

Ve şarkı söyleyip ağlamasını. Neden.

Love'ın söylediği bu.

Neden.

Ve daha sonra Love bir yaban hayvanı gördüğünde bazen görürdü herhangi biri bazen görürdü, o havlamadı sadece kafasını uzağa çevirdi sanki şöyle demek için, bir kere ben dedim ama bir daha demem, yaban hayvanları ilginç değil.

Love çoğunlukla uykusunda havlardı.

Rüya görürdü.

Ve rüya gördüğünde, boğuk bir şekilde havlardı,

Rüya gören herhangi biri gibi.

Love rüya görmeyi sevip sevmediğini hiç söylemedi, ama rüya görürdü ve rüya gördüğünde havlardı.

Rose her şey hakkında düşünüyordu kuzeni Willie'nin bir aslanı olduğunu duyduğunda.

8

ROSE DÜŞÜNÜYOR

Eğer dünya yuvarlaksa bir aslan düşer miydi.

9

FAVORİ RENK

Etrafta kimse yokken Rose kesinlikle bir ses çıkardı

Rose ah Rose yere bak

Ve ne görüyorsun

Görüyorsun ki dünya yuvarlak değil.

Rose'un söylediği buydu bir aslanın mavi olmadığını doğru olduğunu öğrendiğinde.

Elbette bir aslanın mavi olmadığını biliyordu ama mavi onun favori rengi.

Onun adı Rose ve mavi onun favori rengi. Ama elbette bir aslan mavi değil. Rose biliyordu elbette bir aslanın mavi olmadığını ama mavi onun favori rengiydi.

10

BILLIE'Yİ GERİ GETİRMEK

Aslanın bir adı vardı, onun rengi mavi değildi ama nasıl ki herkesin bir adı varsa onun da bir adı vardı ve onun adı Billie'ydi. Willie bir çocuktü ve Billie bir aslandı.

11

BILLIE'Yİ WILLIE'YE GERİ GETİRMEK

Bütün olan biten buydu.

Elbette Rose bir aslanı okulda tutamazdı, mavi olsaydı bile ki onun favori rengiydi onu tutamazdı ama onu kesinlikle tutamazdı o sarı kahverengi olduğunda ki bir aslanın doğal rengidir aslanın yelesi olduğu gibi bir ismi de vardır ve o isim Billie.

Aslında Rose'un hiç ona sahip olmadığını söyleyebilirdiniz, aslan hiç içeri girmemişti, elbette nasıl ki bir kuzu okuldan içeri giremezse kesinlikle bir aslan da giremezdi.

Okulun dışında davullu bir adam vardı, o bisikletin üzerindeydi ve davul bisikleti üzerindeydi ve o davul çalıyordu ve Rose onun davul çaldığını duyduğunda kapıya gitti ve adam yüksek sesle çağırıyordu ya ya da ya ya da, ya burada bir aslan var ya da burada hiç aslan yok, ya ya da, ya ya da.

Rose şarkı söylemeye başladı kendisine engel olamadı, gözleri gözyaşlarıyla doldu, kendisine engel olamadı ve şarkı söylemeye başladı, kendisine engel olamadı.

Davul çalmaya devam etti, ya ya da, ağladı adam, ne ne de, ağladı Rose o ne burada ne de orada, ne burada aslan var ne de orada aslan var, ne ne de, ağladı Rose o ne burada ne de orada. Adam davul çalmaya başladı ve davul sesi uzaklaştı ve uzaklaştı ve davul yuvarlaktı ve bisikletin tekerleri yuvarlaktı ve döne döne dönüyorlardı ve onlar döne döne dönerlerken ağzı yuvarlak olan adam söylemeye devam etti ya ya da, ya ya da, ta ki davulun sesi kaybolana kadar bisiklet kaybolana kadar adam kaybolana kadar artık hiçbirisi yok.

Böylece Rose kapıda yalnız başına kaldı ve artık aslan hakkında aslan Billie hakkında önceden bildiğinden fazlasını bilmiyordu ve yavaşça şarkı söylemeye başladı.

Billie Willie'ye geri dönüyor,
Willie Billie'ye geri dönüyor,
Hiçbir aslan mavi değil
Yani benim için hiç aslan yok
Senin için bir aslan var

Ah Willie Willie evet senin için bir aslan var, senin için kahverengi bir aslan senin için gerçek bir aslan ne sen ne de sen aslanı senden almayı ne kadar az istediğimi bileceksin sevgili Willie tatlı Willie geri götürmek ah aslanını sana geri götürmek, çünkü, ve o kendi kendisine fısıldamaya başladı sanki kendisi Willie'ymiş gibi, çünkü bir aslan mavi olabilseydi bir aslanın senden bana gelmesini isterdim ya senden ya da sana sevgili Willie tatlı Willie hiç mavi yok mavili aslan yok aslanlı mavi yok, ne ne de, yakındı Rose ne ne de, ve ne ne de dediği sırada, orada bir kapı vardı, ve hıçkırıklara boğulan Rose kapıdan geçti ve artık bir daha asla artık bir daha asla gördüğünün bir aslan olmuş olduğunu hatırlamayacaktı, ya ya da.

12

BİR ZAMANLAR

Bir zamanlar Willie daima oradaydı elbette öyleydi orası Willie'nin olduğu yerdi ve aslan o neredeyse bir aslanın olduğunu unutmuştu ve bir adı olduğunu neredeyse unutmuştu ve Willie bir kertenkelenin bir ikizi olup olamayacağını öğrenmekle çok ilgilenmeye başlıyordu ve tam o sırada zilin çaldığını duydu ve o aslan Billie'ydi aslan tekrar geri döndü ve Willie kendisine engel olamadı şarkı söylemeye başlamak zorundaydı ve bir şarkı söyledi şarkının adı

Billie'yi tekrar geri getirmek.

Billie'yi geri getirmek.

Billie nasıl geri gelebilirdi.

Nasıl eğer nasılda n harfi yoksa. İşte bu Willie'nin söylediği, Billie nasıl geri gelebilirdi, nasıl, nasıl.

Ve Billie döndü, Billie döndüğünde bir aslan mıydı, Hayır dedi Willie, Billie döndüğünde bir aslan değildi, Billie döndüğünde bir yavru kedi miydi, hayır dedi Willie Billie döndüğünde bir yavru kedi değildi, döndüğünde bir fare miydi, hayır dedi Willie bir fare değildi. Willie'nin dediği döndüğünde Billie'nin olduğu şey, o bir ikiz dedi Willie Billie döndüğünde olduğu şey oydu.

Ve Willie gülmeye başladı ve gülmeyi bıraktığında tekrar gülmeye başlamıştı. O Willie'ydi Billie değil, Billie hiç gülmek zorunda kalmamıştı Billie değil çünkü Billie bir aslandı ve bir aslan hiç gülmek zorunda kalmazdı.

İşte böyle aslan Billie hakkındakiler bu kadardı ve artık asla hiçbir yerde değildi ne burada ne de orada ne orada ne de burada, aslan Billie asla hiçbir yerde değildi. Aslan Billie'nin sonu.

13

DAĞDA BİR SANDALYE

Dağlar gerçekten doğru olduğunda onlar mavidir.

Rose mavi olduklarını biliyordu ve mavi onun favori rengiydi. Mavi olduklarını biliyordu ve çok uzaktaydılar veya yakında tam da yağmur geldiğinde veya gittiğinde. Yağmur gelirdi ve yağmur giderdi herhangi bir gün.

Ve böylece Rose bakardı ve görürdü ve olacak şey değil dağlar mavi olurdu.

Ve sonra bir gün yakında bir dağ gördü ve sonra her şey berraktı.

İşte Rose böyle bilirdi ne söyleyeceğini.

Dinle.

Dağlar yüksektir, tepede bir gökyüzü vardır, yağmur yakındır, dağlar berraktır dağlar mavidir bu doğru ve bir dağ iki dağ üç dağ veya dört dağlar varsa hep daha fazlası da vardır.

Kapıdan bile.

Böylece Rose her gün o taraftan ne zaman geldiğini söylerdi.

Rose orada okuldaydı.

Dağlar oradaydı ve maviydiler, ah canım mavi mavi yalnızca mavi, sevgili mavi tatlı mavi evet mavi.

Ve sonra Rose düşünmeye başladı. Rose'un bu huyu komikti her zaman düşünmeye başlayabilirdi. Babası Bob'a söylerdi ki, Baba bir şikayetim var, köpeğim Love çağırdığımda gelmiyor.

Rose daima düşünürdü. Adın Rose ise düşünmek kolaydır. Kimsenin adı hiç Mavi olmaz, kimsenin, neden olmaz. Rose bunu hiç düşünmemişti. Rose çok düşündüğünü düşünürdü ama bunu hiç düşünmemişti.

Ama dağlar evet Rose dağları düşünmüştü ve maviyi dağların üzerinde olduğunda ve tüyleri tüy gibi bulutlar dağların üzerinde olduğunda ve kuşları bir küçük kuş ve iki küçük kuş ve üç ve dört ve altı ve yedi ve on ve on yedi ve otuz ve kırk küçük kuş hepsi uçarak geldi ve bir büyük kuş uçarak geldi ve küçük kuşlar uçarak geldiler ve büyük kuştan daha yüksekte uçtular ve aşağı indiler ve biri ve sonra ikisi ve sonra beşi ve sonra ellisi büyük kuşun kafasını gagalamaya başladı ve yavaşça büyük kuş dağın arasına düştü ve küçük kuşların hepsi tekrar eve gitti. Küçük kuşlar tekrar eve giderler büyük kuşu korkutup kaçırdıktan sonra.

Rose düşündüğünde nasıl düşünürdü. Rose gitgide yuvarlak olurdu gözlerini kafasını ağzını ellerini düşündüğünde, gitgide yuvarlak olurdu düşündüğü sırada ve sonra duymasını düşünmesini rahatlatmak için şarkı söylerdi.

Bir dağ şarkısı söyledi.

Söyledi ki,

Canım dağ uzun dağ gerçek dağ mavi dağ evet dağ yüksek dağ bütün dağlar benim dağım, sandalyemle tırmanarak geleceğim ve oraya ulaştığımda dağ oraya ulaştığımda düşünüyor olacağım, dağ çok yüksek, gökyüzünü kim umursar, evet dağ hayır dağ evet orada olacağım.

Gözleri gözyaşlarıyla doldu.

Evet dağ dedi evet orada olacağım.

Ve sonra baktığı sırada gördü ki bir dağın bir tepesi vardı ve tepe bir ayırdı ve ayır bir noktaya kadar uzanıyordu ve noktada ah canım evet noktada evet Rose bir sandalye koyacaktı ve orada oturacaktı ve evet umursayacaktı evet orada bir sandalye koyacaktı orada orada ve her yeri o her yeri görecekti ve o sandalyede oturacaktı, evet orada.

Ve yle yaptı ve işte böyle yaptı. Kendi başına yaptı. O ve sandalye orada orada, ve orada mavi değildi, hayır canım hayır orada yeşildi, imen ve ağaçlar ve kayalar yeşil mavi değil orada hayır mavi oradaydı ama mavi onun favori rengiydi tam anlamıyla.

Rose'un karar vermesi gereken ilk şey yukarıda ne tür bir sandalye istediğiydi. Bir kamp taburesi alabilirdi taşıması en kolayı o olurdu ama yukarıda pek de güzel durmazdı.

Yukarıda güzel duracak bir tane isterdi ve oturması rahat olacaktı çünkü uzun bir süre oturuyor olacaktı gerçekten oraya çıktığında ve yağmurun zarar vermeyeceği bir tane olması gerekecekti çünkü bulutlar yağmurdur ve herhalde yukarıda bulutlar olacaktı. Rose ne kadar çok şey düşünürse düşünsün her zaman daha iyisini yapmanın bir yolu olacaktı ve bir sandalye olacak şey değil, bir sandalye yani bir sandalye orada olmalıydı.

Rose tırmanması ve durmadan tırmanması gerektiğini öğrendiğinde bütün gün uzaklaşması gerekeceğini biliyordu ve biliyordu ki nasıl denerse denesin o olmazdı. Biliyordu ki tırmanacağı dağın adını bilmiyordu hoş bir adı vardı, bütün adlar hoş bir addır, yeter ki bir ad olsun ve o hoş bir ad, ama dağın belki dağın bir adı yoktu ve eğer bir adı yoksa hoş bir ad olur muydu. Ve eğer hiç adı yoksa bir sandalye orada adı olmayan bir dağın tam tepesinde durabilir miydi.

Rose bunu düşünürken çok komik hissetmeye başladı doğal olarak çok çok komik hissetmeye başladı.

Farz eder misin ki Rose bir güldür

Eğer onun favori rengi maviyse

Burunlar mavi olabilir ama güller değil ama Rose bir güldü ve mavi onun favori rengi.

Ve şimdi ne yapacağına karar vermek zorundaydı.

Sandalye yeşil bir sandalye mi olurdu yoksa mavi mi

Oraya çıkaracağı sandalye

Orası neresi

Çok yüksek dağda oturacaktı

Gökyüzünün hemen altında

Ama daima hatırla dünya yuvarlaktır kulağa nasıl gelirse gelsin. Hatırla.

Yani Rose'un yapmak zorunda olduğu bir sürü şey daha vardı sandalyesinin yeşil mi yoksa mavi mi olması gerektiğine karar vermesinin yanında.

Düşünmek zorundaydı 142 sayısını. Neden.

Sayılar yuvarlaktır.

Oraya gitmek için yanına aldığı tek şey mavi sandalyeydi.

Gitmek için uzun bir yoldu

Ve böylece

Sabahtan akşama kadar oraya gidemedi.

Ama akşamdan sabaha kadar oraya gitti o ve mavi sandalye.

15 YOLCULUK

Bir yolculuk değildi mavi sandalyeyi sıkıca tutması gerekti ve bazen bir saçta asılı kaldı Rose'un saçı değil ama herhangi bir saç çok büyük oldu Rose'un korkusu.

Sandalye hakkında karar vermişti mavi bir sandalyeydi mavi bir bahçe sandalyesi yoksa çizikler ve yağmur ve çiy ve bütün yol boyunca taşınmak bir sandalyeye zarar verebilirdi ama mavi bir bahçe sandalyesine değil.

Böylece Rose çok erken ayrıldı bu yüzden kimse görmedi onu ve sandalyesini önünde tutuyordu ve dağ yüksekti ve gökyüzü de ve dünya yuvarlaktı ve bütün yeryüzü de ve gitmeye başladı, yine de gitmek için çok uzun bir yoldu bir dağ büyümese de yine de, bir dağa tırman ve hiç kar olmasa da öğreneceksin. Ah hayır.

Gidiyorken gitmeli miyim dedi Rose, kimse gitmeyi sevmez kimse hayır demez ve böylece Rose gitti, yine de o gitti.

Gitmeye başladığında seher vaktiydi biliyor musun.

Kuşlar uyanmaya başladı

Ve sonra bazı kuşların uçarken komik çığlıklar attıklarını duydu.

Ve kuzeni Willie'yi düşündü ama böyle olmazdı.

Mavi bahçe sandalyesinin kolları var mıydı yoksa kolsuz muydu, merak ediyorum.

Bir tepe bir dağdır, bir inek bir kedidir,

Bir ateşi çıkıyor ve o tam da oradadır.

Kollarında bir sandalye dağı tırmanıyor ve daima etrafı uyarılarla dolu. Neden olmasın, bir sandalye bir şeydir ama konuşulacak bir şey değil cesur olmak için çok soğuk olduğunda soğuk olmak için çok sıcak olduğunda mavi olmak için epey beyaz olduğunda, evli olmak için çok kırmızı olduğunda. Ah Willie dedi ve hiç Willie yoktu ama sade bir gürültü vardı yalnızca bir gürültü ve bir gürültüyle birlikte gözler vardı ve gözlerle birlikte bir kuyruk vardı ve sonra Rose'dan bir figan vardı, umarım ölü değilimdir dedi Rose ama eğer öyle olsam kıyafetlerimi yırtmış olurum, böğürtlenler siyahtır ve yaban mersinleri mavidir çilekler kırmızıdır ve sen de öylesin, dedi Rose Rose'a ve hepsi doğrudur. Sandalyesinde oturamazdı çünkü sandalyesinde otursaydı düşünürdü ki çoktan oradaydı ve ah canım her şeyin nasıl da yüksek olduğunu göremezdi ama biliyordu ah canım evet biliyordu ve o kuşlar uçtuğunda o da öyle yapamazdı ve şarkı söyleyip ağlayamazdı ne kadar denerse denesin çünkü etrafındaki her şeyin tam ortasında ve ne kadar azıcık hareket edebiliyordu çok az ve biraz ve sandalye yapışıyordu ve o yapışıyordu ve aşağı gidemezdi çünkü neresi olduğunu bilemezdi, aşağı gitmek herhangi bir yer olabilirdi, yukarı gitmek orası olmalıydı, ah canım Rose neredeydi o oradaydı gerçekten oradaydı orada kalmamıştı ama çok yakından gerçekten çok yakından gerçekten orada kalmıştı. Ve şimdi her şey başladı ve bir dağda olmamış olsaydı ve orada bir sandalye olmamış olsaydı o neredeydi umrunda değildi ama koşmadı o hiç koşmazdı, hiç konserve kutusu yoktu, aç değildi

ah o hiç olmaz, ama her şey onu durdurmaya yardım etti, ama kalsaydı korkardı, koş koştu bir sandalye bir adam olabilir, ah canım sandalye canım sandalye bir adam olur mu öyleyse hiç korkmayacağım, Rose'un söylediği buydu kendi saçını görmemeye çalışarak. Olacak iş değil saç sandalye adam koştu, Rose elinden geldiğince komik hissetmeye başlıyor. Herhangi biri tek başına bir dağır tırmanmaya çalış yalnızca orada duracak mavi bir bahçe sandalyesiyle ve orada olan bir dağdaki her şeyle ve sonra koşan neymiş gör. Su evet ve kuşlar evet ve fareler evet ve yılanlar evet ve kertenkeleler evet ve kediler evet ve inekler evet, ve ağaçlar evet ve çizikler evet, ve sopalar evet, ve sinekler evet, ve arılar evet ama sandalyeli bir Rose değil, sandalyeli bir Rose'un cesaret edebildiği tek şey hiç bakmadan oraya çıkmaya devam etmek. Devam etti

18

GÜNDÜZ VE GECE

Uyanık mıydı yoksa kuzeni Willie'nin çığlığını duyduğunu mu hayal etti.

Kolları sandalyesinin etrafında tam orada uyuyakaldı.

Sandalyeyi hiç sürüklemedi onu önce taşıdı ve bir açıdan o bir bastonu, yine ona dayandı ve tırmanmaya devam etti ve sonra her şey durgundu, titretek bir ses duydu ve sonra asla durgun olmayan kuzeni Willie ve aslanı Billie'yi düşündü ama o değildi, hayır o değildi, öyle bir şey hiç de öyle bir şey değildi, hareket eden bir şeydi belki sadece yağdır. O, yağ öyle yanabilir titretek bir ses çıkarmak için ve tamamen durgun olmak için ve kuzen Will'in aslanı gibi kokmak için. Tepeye çıkarken her şey olabilir. Ve bir dağ bir tepeden daha zordur ve durgun. Devam et.

19 GECE

Rose devam etti koklamaya ve nefes almaya ve itmeye ve ittirmeye ve yuvarlanmaya, bazen sadece yuvarlandı, ve hareket ediyordu. Bir dağ yamacında her şey hareket ediyor, kayalar yuvarlanıyor, taşlar yuvarlanıyor, dallar çatırdıyor, ağaçlar büyüyor, çiçekler gösteriyor ve hayvanlar parlıyor yani gözleri ve her şey orada ah canım her şey orada pekala Rose oradaydı ve sandalyesi de.

Kaç dakika döner bir saniye yapmak için kaç saat döner bir dakika yapmak için kaç gün döner bir saat yapmak için kaç gece döner bir gün yapmak için ve Rose bulundu. O hiç kaybolmamıştı ve nasıl bulunabilirdi ki her şey döne döne dönmüş olsa bile.

20 GECE

Her yer pembeliğe büründü ona alp kızılığı denir öyle olduğunda ama Rose pekala Rose onun adı ve mavi onun favori rengi.

Ve sonra biliyordu evet o da duymuştu,
Gecenin kızılığı denizciye neşe
Sabahın kızılığı denizciye uyarı,
Ve dedi ki pembe mi kırmızı mı
Ve dedi ki sabah mı akşam mı
Ve dedi ki uyanık mıyım yoksa yatağımda mı,
Ve dedi ki denizci bilmiyor belki başkası ona öyle söyledi.
Ve sonra her şeyi hatırladı duymuştu ki bir kuş değildi bir örümcekti,

Gece bir örümcek neşe sabah bir örümcek korkunç bir uyarı,
Ve sonra hatırladı ki bir masaya ayakkabı koyarsan başın belaya girer, ama onun masası yoktu yalnızca bir sandalyesi vardı ve ne de olsa orada çok yüksek dağın tepesinde ayakkabılarını çıkaramazdı ve ilk mavi olan o komik siyah ve sonra gökyüzünde griye döndü, ve sonra Ay'ı hatırladı, bir pencereden dürbünle yeni ayı görürsen bela başından ayrılmaz hayır ayrılmaz ve sonra hatırladı tam korkmak üzereyken ne de olsa hiç önemsemezdi hayır hiçbir ayı hiç önemsemezdi o yüzden nasıl görüldüğünün ne önemi vardı. Ve sonra,

Sonra hatırladı ki bir kız veya bir kadın cüce görürsen fenadır herhangi bir öksürükten daha fena çok fenadır fena büsbütün fena ve sonra hatırladı ki ağlamaya başlamadan hemen önce, gerçekten ağlayacağından değil, yalnızca şarkı

söylerken ağlardı, ve bir dağı tırmanmak çok meşgul ediciydi şarkı söylemek için bu yüzden sonra hatırladı ki dişi bir cüce gördüysen her şey tamamdır her şey bitmiştir yapacak hiçbir şey kalmamıştır. Ve sonra hatırladı ki bir çocuk veya bir adam cüce gördüysen bir peri değil öyle aptalca bir şey değil ama bir cüce büyük olması gereken küçük bir şeydir ve sonra onu gördüyse ve dişi değilse ama bir adamsa öyleyse her şey daha iyi ve daha iyi olacaktır ve o dağı ele geçirmiş olacaktı dağ onu değil.

Ve hemen sonra bir kalem miydi bir kafes miydi bir kümes miydi ama her neyse aması yoktu, o gördü bir cüceydi, ve bir kadın değildi bir adamdı ve nasıl olduğunu bilseydi, ki biliyordu, uzağa koşardı, böylece Rose ah Rose herhangi bir tavuk kadar mutluydu ve sandalyesinin üzerine düştü ve orada onu kucakladı mavi sandalyeyi.

Ve sonra dedi ki belki de bir cüce değildi belki küçük bir çocuktu ve onu bir oyuncak yapabilirdim, küçük bir çocuğun ne olduğunu biliyordu çünkü adı Willie olan kuzeni vardı biraz ahmak olsa da. İşte böyle hissetmişti Rose ama dağın tepesinde değil, orada Willie'nin ahmak olup olmadığını umursamazdı yeter ki orada olsaydı.

21 GECE

Rose Willie'yi istemedi, geceydi ve gerçekten dinlenmiyordu ve hal böyleyken neden Willie'nin nasıl bir gün olduğu hakkında şarkı söylediğini düşündü ki Rose orada değilken. Bunu düşünürken neredeyse sandalyesini bırakacaktı ve gitti ve aşağı gitti ve oraya değil. Ve sonra elbette Willie hiç gelmedi. Neden gelmedi madem adı Willie'ydi. Neden gelmedi.

Ve böylece Rose tekrar devam etti.

Ve şimdi gerçekten geceydi ve onları görebildiğinde yıldızlar parlaktı, ve hatırladı o zaman derler ki yıldızlar parlak olduğunda hemen ardından yağmur gelir ve biliyordu yağmur sandalyeye zarar vermezdi ama her şeyin orada parıldamasını istemezdi. Ah canım ah canım o cüce adam neredeydi, inanması ne de kolaydır söylenenlere tek başına yalnız ve çok uzakta olduğunda.

Rose'un yakından gördüğü, hiçbir zaman söyleyemediği şeydir ve belki de öyledir, farz et ki söyledi ah canım ah canım ne gördüğünü düştüğünde. Zavallı sevgili Rose. Onu yakından gördü. Bir daha asla o noktada kalamazdı, sandalye çabuk sandalye her yer olur yeter ki orası olmasın.

Rose ve sandalye devam etti, karanlıktı en azından öyle olabilirdi eğer çok parlak olmasaydı, tamam, tamam her şey yolundaydı elbette her şey yolundaydı yalnızca geceydi, hepsi bu yalnızca geceydi.

23 GECE

Nedir suyun yaptığı.

Düşer de yapar ya

Yükselir öyledir çiy olduğunda ama düşerse, o bir çağlayanıdır ve Rose bütün bunları da biliyordu, Rose suyun yapabileceği neredeyse her şeyi bilirdi, epey fazladır bir düşünsen, çiy göller nehirler okyanuslar sisler bulutlar ve çağlayanlar da, Rose'un duyduğu şey geceydi ve Rose duyduğunu duydu, sevgili küçük kuş sevgili küçük su ve sevgili küçük üçüncü, çiy değil, az değil ama bir su samuru, kahverengi bir su samuru, uzun bir su samuru ve Rose dedi ki sen değil hayır sen değil beni korkutamazsın hayır sen değil.

Böylece Rose iyiden iyiye korkmuştu Rose ve sandalye maviydi ve su samuru kahverengi su samuru, Rose mavi olmuş olsaydı onu daha çok severdi, ve sonra çağlayan, çağlayan, çağlayan, su çağlayanla doluydu. Rose elinde sandalyesiyle oranın arkasına bakmaya gitti acaba mavi sandalye için yer var mı diye. Uzun olduğunda bir çağlayanın arkasında daima yer vardır, ve bu çağlayan gecede bile oldukça uzundu.

Böylece Rose oraya girdi çok karanlıktı oradan daha karanlık ve sonra sandalyeyi yere bıraktı ve sonra gördü ki bilmiyordu ama öyleydi, onu orada gördü arkasında çağılayanın, orada tamamen karanlık olsa da. Nasılsa üç kez yazılıydı sanki bir sandalyedeki bir saçla yapılmış gibi, ve şöyle diyordu, ah canım evet diyordu ki, Şeytan, Şeytan, Şeytan, tam oracıkta üç kez Şeytan dedi. Orada hiç şeytan yoktu elbette orada hiç şeytan yoktu hiçbir yerde hiç şeytan yoktu şeytan şeytan şeytan nerede. Ama tam orada bir sandalyenin olabileceği yerde ve büyük yazılarla yazılmış ve oradaki siyahta anlaşılır, orada yazılıydı.

Olacak iş değil, Rose mavi sandalyesiyle dışarı çıktı karar verdi ki hayır orada oturmayacaktı. Suyun çağlamasını sevmediğine karar verdi, çağılayan çağılayan, inekler böyle der ama orada inek yoktu orada yalnız yazı vardı. Rose'un yazıyı okuyabilmesi çok kötüydü yoksa orada üç kere şeytan dediğini biliyor olmayacaktı. Yazıyı okuyamayan insanlar vardır, ama Rose onlardan biri değildi. Ah hayır.

Böylece Rose ve mavi sandalye oradan uzaklaştı bir daha asla aşağı gidemezdi oraya asla oraya bir daha asla, suyun çağıladığı hiçbir yere bir daha asla gidemezdi ve su çağlar bir musluktan bile, zavallı Rose sevgili Rose tatlı Rose yalnızca Rose, zavallı Rose orada mavi bir sandalyeyle yalnız.

Böylece tırmanmaya devam etti daha yükseğe ve daha yükseğe ve daha yükseğe ve göz kırptıyor, yıldızlar göz kırptıyordu ve bir şey düşünmeliydi. Eğer düşünmezse onu gördüğünü düşünecekti, Şeytan yuvarlak mıydı, etrafta mıydı, etraf yuvarlak, yuvarlak etraf, ah canım hayır Pépé'yi düşün, kuzen Willie'yi düşünme, döne döne dönebilirdi, Willie yaptı, ve mavi sandalyeyi düşünme ne de olsa bir sandalyenin oturağı, yuvarlak olabilir miydi ah canım döne döne, ve Pépé onu ısırın küçük köpek Pépé, hayır o yuvarlak değildi, yani gözleri

24 SABAH

Rose bir güldü, bir dalya değildi, bir düğün çiçeği (ki sarıdır) değildi, bir küpe çiçeği veya bir zakkum değildi, pekala Rose uyan Rose, Rose uyumuyordu ah canım hayır, şafak Güneş'ten önce geliyor, ve şafak koşma vaktidir, Güneş'ten önce koşmak kolaydır ve Rose koştu. Şimdi çizen çalılarının arasında değildi ama fındıkları olan ağaçların arasındaydı ve onları severdi, kim olsa severdi, ve sevdi.

Harika hepsi oradayken ne kadar da çok ağaç var ve tam o sırada bütün ağaçlar oradaydı, ağaç gövdeleri yuvarlaktır öyledir etrafında dönersen ama havada yuvarlak değiller. Rose derin bir oh çekti, ve sandalyesini kaldırdı ve orada olduğu için neredeyse memnundu orada olduğu yerde.

Şafak pembemsi değildir ama gayet rahattır ve ormanda gerçekten öyledir, bir keresinde demişlerdi ki orman züğürdün paltosudur, ve doğru orada ormanda hiç yağmur geçmez hiç güneş geçmez hiç kar geçmez hiç toz geçmez, sık bir ormanda herhangi bir şeyin geçmesi için öncesinde ondan çok olmalı, ve öyleydi ve şimdi Rose bilebilirdi ki sabah çok çok erkendi sabah olmadan önce, ve böylece Rose şarkı söylemeyi düşünmeye başladı orada yalnızca ağaçların olduğu ve başka hiçbir şeyin olmadığı ormanda şarkı söylemenin ne kadar hoş olacağını düşündü, belki kayalar ve yapraklar ve fındıklar ve mantarlar ama gerçekten başka hiçbir şey yok ve belki şarkı söylemeye başlamak isterdi, mavi sandalyesiyle şarkı söylemeye. Ve sonra düşündü elbette şarkı söylemeye başladığında hemen ağlamaya başlardı ve eğer ağlamaya başlarsa pekala ne kadar denerse denesin şarkı söylemeye başladığında ağlamaya da başlardı. Ve sonra orada ormandaydı, ormanın bir sığınak olduğunu söylediler ve mavi sandalyesi vardı ve bir şey düşünmeliydi ama eğer şarkı söylemeye başlarsa veya bir şey söylemeye başlarsa. Yine de ormanda yalnız yapayalnızsan orman sevimli ve sıcak olsa bile ve hiç zarar veremeyecek mavi bir sandalye varsa, yine de duyarsan kendi sesini şarkı söylerken veya yalnızca konuşurken yani herhangi bir şey duyarsan kendi sesin gibi senin olsa bile ve tek başınaysan ve kendi sesini duyarsan korkutucudur.

Böylece Rose şarkı söylemedi ama bir şey yapmalıydı.

Ve ne yaptı pekala gülmeye başladı tırmanıyordu boylu boyunca tırmanıyordu bir merdivene tırmanır gibi değil her yerde biraz daha yükseğe tırmanıyordu ve sonra sevimli bir ağaç gördü ve düşündü evet yuvarlak ama etrafından keseceğim Rose bir Rose'dur bir Rose'dur ve böylece oradaydı ve herhangi bir yerde değil beni korkutacak herhangi bir şey duyabilir miyim

Ve sonra düşündü ki daha yüksekte kesecekti, mavi sandalyesine çıkacaktı ve uzanabildiği en yüksek yerden kesecekti.

Böylece çakısını çıkardı, bir cam kalemi yoktu bir tavuk tüyü yoktu mürekkebi yoktu pembe hiçbir şeyi yoktu, yalnızca sandalyesine çıkacaktı ve etrafında ve etrafında çok küçük bir ses çıkacak olsa bile ağacı oyacaktı Rose bir Rose'dur bir Rose'dur bir Rose'dur bir Rose'dur tamamen etrafını kaplayana kadar. Farz et ki etrafını döneceğini söylemedi ama biliyordu ki etrafını dönecekti. Böylece başladı.

Sandalyesini oraya koyu ve üzerine çıktı onun mavi sandalyesiydi ama onu öyle heyecanlandırdı ki, sandalyesi değil ama çakısı ve ismini oraya yazacak olmak, neredeyse birkaç kez üstünden düşecekti.

Bir ağaca ismini oymak zordur özellikle ah evet özellikle harfler yuvarlaksa R ve O ve S ve E gibi, kolay değil.

Ve Rose şafağı unuttu kızıl şafağı unuttu güneşi unuttu orada tek başına ve yapayalnız olduğunu unuttu oymalıydı ve köşelerini dikkatle oymalıydı O'ların ve R'lerin ve S'lerin ve E'lerin bir Rose bir Rose'dur bir Rose'dur bir Rose'dur'daki.

Pekala ilk önce birini yaptı ve sonra çakısı pek iyi kesmiyor gibiydi bu yüzden bir kabuk bulabileceğini düşündü veya bir taş ve eğer çakısını üzerinde sertçe ovalarsa parlayana kadar tekrar kesecekti ki öyle de oldu ta ki bıçak inlemeye başlayana dek. Bu yüzden sandalyesinden bir yukarı bir aşağı tırmanması gerekti ve bir taş bulmalıydı ve hiç durmadan devam etmeliydi, ve sonunda pekala hala şafak vakti miydi bir güneş var mıydı her neyse sonunda başladığından daha fazlaydı neredeyse bitmişti ve son Rose'u kesiyordu ve hemen sonra yani hemen sonra gözleri başını alıp gitti ve şaşkınlık ve korkuyla yuvarlaktı ve ağzı yuvarlaktı ve neredeyse bir şarkıya başlayacaktı çünkü oradaki başka bir ağaçta gördü ki oraya önceden bir başkası gelmişti ve bir isim oymuştu ve isim olacak iş değil isim aynıydı Rose'du ve Rose'un altında Willie vardı ve Willie'nin altında Billie.

Rose'a çok komik hissettirdi gerçekten.

Durmadan tırmanmaya devam etti ve pek de söyleyemezdi gece miydi yoksa gündüz mü ama gündüz olduğunu biliyordu ve gece değil hava oldukça aydınlıktı, olabilirdi gerçi evet gece olmuş olabilirdi. Ama öyle miydi.

Her neyse tırmanıyordu o ve sandalye ve neredeyse düşündü ki neredeyse oraya gelmişti ve o zaman düştüğü için miydi ama neyse bir çan sesi duydu, bir çınlamaydı ve açık bir şekilde duymuştu bir taş sendeleyip bahçe sandalyesine çarpmış olabilirdi, sandalye tam orada bir şeye çarpmış olabilirdi veya çanı olan bir kedi olabilirdi veya çanı olan bir inek olabilirdi veya bir koyun veya bir kuş veya hatta alçak uçan bir kargayı kovalarken oraya doğru koşan küçük bir köpek, veya bir telefon olabilirdi, pek olası değil ama olabilirdi, veya yemek çanı olabilirdi, veya hiç de bir çan olmayabilirdi belki yalnızca bir çağrı, veya bir kertenkele olabilirdi veya bir kurbağa veya bir kütük olabilirdi neden olmasın, kayaların ve suyun üzerinden yuvarlanan, ama hayır bir çandı bir çanın bir çan olduğunu nasıl söyleyebilirsiniz.

Komik olan bir sürü şey vardır yalnız gümüş para belki, her neyse Rose oradaydı ve kesinlikle düşündü ki bir çan duymuş olduğundan emindi. Bir çan duymuş muydu. Ve bir çansa bir çan olduğunu bilebilir miydi. Daha yakına mı geldi ve o daha yakına mı gitti ve belki yalnız gök gürültüsü ve şimşekti.

Güneşin etrafı parıl parıl parlıyordu ve çan çalıyordu ve orman inceliyordu ve yeşil parlıyordu. Lütfen Rose lütfen hatırlıyordu. İşte böyleydi. Kendini biraz yalnız hissetti, o zamana kadar tırmanmakla meşguldü ama şimdi başlıyordu her şeyi duymaya başlıyordu ve biraz yalnızdı.

Rose biraz yalnızdı, onun mavi sandalyesi vardı. Biraz yalnızdı.

Çan çalıyordu ama şarkı söyleyen yoktu ve Rose yukarı tırmandı ve devam etti. Ve sonra gittikçe ağaçlardan dışarı çıktı ve orada bir noktaya doğru giden devasa yeşil bir çayır gördü ve çayır yeşilliğinin ortasında, çimen kadar yeşildi, tepede tek başına küçük siyah bir köpek vardı ve her köpeğin yaptığı gibi silkiniyordu. Oh dedi Rose ve neredeyse oturdu. İlk tırmanmaya başladığından beri aklına gelen bir sürü şeye rağmen söylemiş olduğu ilk kelimeydi. Ve elbette yuvarlak bir kelimeydi. Oh yuvarlak bir kelimedir. Tırmanmaya başladığından beri ilk defa Rose sonrasında ne yapacağını bilmiyordu.

Çok eskiden bir zamanlar, her dağın tepesinde daima üzerinde çimen olan çayırlar vardı. Bir dağ tepesinde kayalar varmış gibi görünse de aslında orada hep çimen vardı ve çimen zarif görünmesini sağlardı ve hoştu.

Çimen daima en zarifidir kayalardan ve ağaçlardan daha zarif, ağaçlar zariftir ve kayalar da öyle ama çimen daha da öyledir.

Ve orada tepede çimen vardı ve hiç durmadan devam ediyor ve ediyordu ve çimende yukarı ve yukarı ve yukarı tırmanmak kayalardan ve ağaçların altından çok daha zordur.

Ve mavi bir sandalye taşımak orada tepeye doğru ve doğru çimenlerin arasından çünkü çimen sarptır kayalardan daha sarp, çok zor bir gündü o gün ve işte böyle Rose böylece yoluna devam etti.

Yapmak zorundaydı başka ne yapabilirdi tamamlamalıydı oraya çıkmayı bütün yolu orada olmayı ve sandalyesinde oturmalıydı.

Ve çimende yürüdüğünde ne olduğunu görmek daha zordur. Ve her neyse ne dedi. Çimen her neyse demedi, yeşildi ve yeşil hiçbir şeyin diyeceği bir şey yoktur.

Rose bunu biliyordu işte bu yüzden daima maviyi tercih ederdi.

30

YEŞİL ÇİMENLİ ÇAYIR

Rose şimdi yukarı gidiyordu tepeye kadar uzanan yeşil çimenli çayırın yukarısına. Bu sefer o demeden devam etti. Sıcaktı, ve yeşil çimen sıcaktı ve yeşil çimenin altında yer vardı ve o yerde ah sevgili Rose neredeyse üstüne basıyordu yuvarlak bir şey vardı.

Rose cesurdu her yerde o tepeye doğru yukarı gitmeye devam etti.

31 SON SAAT

Gitmesi zordur neredeyse oradayken ama oraya gitmek için acele edecek kadar yakın değilken. Rose işte tam oradaydı ve o pekala o oraya gitmek için zar zor devam edebiliyordu. Ve orası neresiydi. Neredeyse söyleyecek oldu neredeyse kendi kendine ve sandalyeye fısıldadı. Neresi ah orası neresi.

Ama devam etti ve çimen daha kısaydı ve eğim daha sarptı ve sandalye daha mavi ve daha ağırdı ve bulutlar daha yakındı ve tepe daha uzaktı çünkü çok yakındı hangi yön olduğunu göremiyordu ve eğer bir yöne doğru gitse ve tepe diğer yönde olsa görebildiğini bir daha göremeyecek olur muydu. Ah olacak iş değil ah olacak iş değil o ne gördü. O gördü ve gözleri korkudan yuvarlak oldu ve elleri ve kolları sandalyeyi sıkıca tutamadı ve birdenbire yeşil mavi oldu ve biliyordu ki bir iki olacak ve üç dört olacak ve bir daha asla hayır bir daha asla hiç geçebileceği bir kapı olacak mı.

Ama Rose öyle değildi, sendelemek yuvarlanmanın başlangıcı olacaktı ve sendelemeye başlarsa yukarı değil aşağı doğru yuvarlanacaktı ve böylece somurtmaya başladı ve biliyordu ki saymaya başlamalıydı, bir iki bir iki bir iki bir iki

Gözlerini kapa ve say bir iki gözlerini aç ve say bir iki ve yeşil mavi olmayacaktı. Böylece Rose saymaya başladı bir iki bir iki ve biliyordu ki sayıyordu bir iki bir iki ve böylece gözleri maviydi adı Rose olmasına rağmen. Elbette gözleri maviydi adı Rose olsa bile. İşte bu yüzden daima maviyi tercih ederdi çünkü gözleri maviydi. Ve iki gözü vardı ve iki gözünün her biri maviydi, bir iki bir iki.

Ve inanılamayacak kadar kısa bir süre içinde orada ne yeşil ne de mavi olan bir şey gördü, eflatundu ve başka renkler de vardı yüksekte gökyüzü kadar yüksekte ağlayabileceği yerde bir gökkuşağıydı. Ah evet ah hayır bir gökkuşağıydı.

Ve Rose tam içinden geçti, gökkuşağının tam içinden geçti ve biliyordu ki yapacağı şey işte buydu. Yapacağı buydu ve gökkuşağının tam içinden geçti ve sonra işte orada tam tepedeydi böylece orada başka tepe yoktu yalnızca mavi sandalyeye yetecek bir tepe ve Rose mavi sandalyeyi oraya koydu ve sandalyenin üzerine oturdu. Ve Rose oradaydı.

32 ORADA

Her şeyin tepesinde yapayalnızdı ve orada oturuyordu ve şarkı söyleyebilirdi.

Söylediği şarkı buydu,

Başladı.

İşte buradayım.

Bir yemek dilediğimde

Bir jambon yemeği dilerim.

Küçük bir dilek dilediğimde

Olduğum yerde olmayı dilerim.

Durdu ve bir süre oturdu kalkacağından değil, oturduğu için memnundu yalnızca oturdu.

Ve sonra şarkı söyledi,

Görünce yapabildiğimi gördüm

Gördüğümü görebiliyorum nerede oturduğumu gördüm.

Evet oturuyorum.

Biraz iç geçirdi.

Evet görebiliyorum oturuyorum.

Tekrar iç geçirdi.

Evet görebiliyorum.

Bir keresinde beş elma kırmızı olduğunda,

Hiç olmamışlardı ben uydurdum.

Hayır dedi ben uydurmadım ben uyudum.

Böylece tekrar başladı.

Bir keresinde elmalar kırmızı olduğunda,

Her şey söylendiğinde her şey söylendiğinde
Elmalar kırmızı mı
Veya söylendi mi ki hangisi hangisi bende.
Düşünmek için durdu
Rose düşünmek için durdu,
Düşünüyorum dedi Rose ve sandalyesinde hafifçe
kıpırdandı.
Orada tepede yalnızdı.
Düşünüyorum dedi Rose.
Ve sonra şar ı söylemeye başladı.
Uykuda mıyım yoksa uyanık mı
Tereyağım mı var yoksa kekim mi,
Burada mıyım yoksa or da mı,
Sandalye bir yatak mı yoksa bir sandalye mi.
Kim nerede.
Bir kez daha Rose şarkı söylemeye başladı.
Biraz karanlık olmaya başlıyordu ve bir kez daha Rose şarkı
söylemeye başladı.
Ben Rose'um gözlerim mavi
Ben Rose'um ve sen kimsin
Ben Rose'um ve şarkı söylediğimde
Ben Rose'um herhangi bir şey gibi.
Ben Rose'um dedi Rose ve şarkı söylemeye başladı.
Ben Rose'um ama pembemsi değilim
Yapayalnızım ve pek de rahat değilim
Ben Rose'um ve ben Rose olurken

Pekala pekala Rose Rose'dur.

Biraz daha karanlıktı.

Rose mavi sandalyesinde biraz daha sıkı oturdu.

Gerçekten orada tepedeydi. Gerçekten öyleydi.

Şarkı söylemeye başladı.

Bir zamanlar biliyordum

Bir sandalye maviydi.

Bir zamanlar biliyordum kimin sandalyesi maviydi.

Benim sandalyem maviydi kimse bilmiyordu ama ben biliyordum ben biliyordum benim sandalyem maviydi.

Rose şarkı söylemeye devam etti gittikçe karanlık oluyordu. Bir zamanlar kalmanın uzakta kalmanın bir yolu vardı, ben uzakta kalmadım uzağa geldim uzağa uzağa uzağa geldim ve buradayım ve burası orası ah neresi ah neresi orası ah neresi. Ve Rose ağlamaya başladı ah neresi neresi neresi orası. Ben oradayım ah evet oradayım ah neresi ah neresi orası.

Gittikçe karanlık ve karanlık oluyordu ve dünya daha yuvarlak ve daha yuvarlak oluyordu ve sandalye mavi sandalye daha sert ve daha sert oluyordu ve Rose hiçbir yerde olmadığından daha çok oradaydı. Ah canım evet orada.

Ve bir kez daha Rose şarkı söylemeye başladı.

Şarkı söylediğimde bir halkadayım, ve bir halka yuvarlaktır ve hiç ses yoktur ve yol beyazdır ve biber parlaktır ve Love benim köpeğim Love uzakta iyi vah vah diye hayıflandı Rose vah vah vah vah burada olacağımı hiç bilmiyordum, ve işte buradayım yapayalnız bütün gece ve en fena korkulardayım. Ah sandalye sevgili sandalye sevgili sert mavi sandalye sıkıca tut beni bütün gücümle sende oturacağım.

Gittikçe daha karanlık ve daha karanlık oluyordu ve hiç Ay

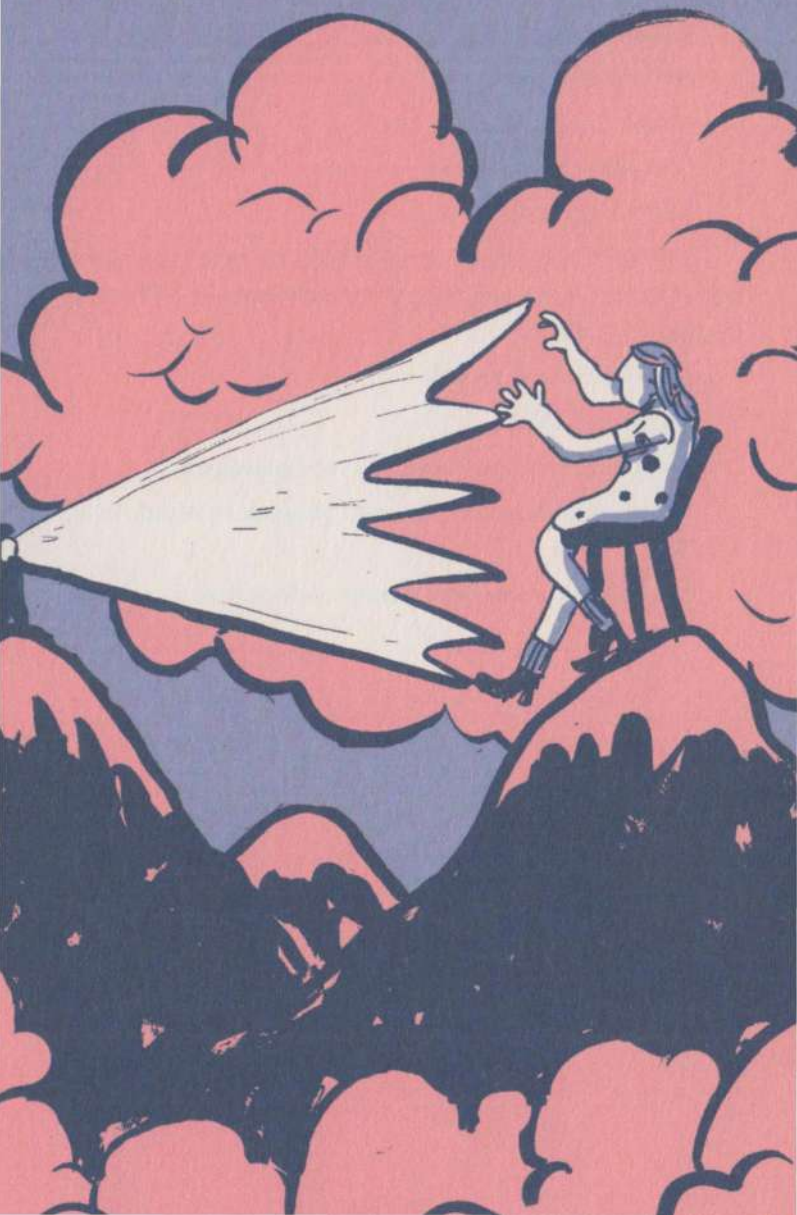
yoktu, Rose Ay'ı hiç umursamazdı ama bir sürü yıldız vardı ve birisi ona yıldızların yuvarlak olduğunu söylemişti, onlar yıldız değildi, ve böylece yıldızlar onu yatıştıramadı ve tam o sırada pekala tam o sırada neydi o tam o sırada pekala yalnızca oydu tam o sırada.

Tam o sırada hayıflandı Rose öyleyse bir tavuk olmasını dilerdim.

33 BİR IŞIK

Pekala gece olmuştu ve gece pekala gece harika olabilir bir gecenin olabileceği şey bu o bütün gece olabilir. Ve Rose onu biliyordu. Rose o kadar çok biliyordu ki mavi sandalyesini orada üzerinde otururken daha yakına çekti.

Ve sonra tam o sırada o neydi, gök gürültüsü değildi bir Ay değildi bir yıldız değildi bir akan yıldız bile değildi bir şemsiye değildi gözler karanlıktaki gözler değildi ah canım hayır bir ışıktı, bir ışık ve ah çok parlak. Ve o başka bir tepede çok uzakta ve döne döne gidiyordu ve Rose'un etrafında dönüyordu ve o bir arama ışığıydı elbette öyleydi ve uzaktaki bir tepedeydi ve elbette Will kuzeni Will elbette başka bir tepedeydi ve ışığın yuvarlak yuvarlak gitmesine sebep oldu ve yeri yeşil yaptı siyah değil ve gökyüzünü beyaz yaptı siyah değil ve Rose ah Rose sırtına varana dek sıcak hissetti.

Ve şarkı söylemeye başladı.

Küçük bir çocuk bir tepede

Ah Will ah Will.

Küçük bir çocuk bir tepede

O yapacak ah yapacak.

Ah Will ah Will.

Ve ben buradayım ve sen oradasın, ve ben buradayım ve burası orada ve sen oradasın ve orası burada ah Will ah Will herhangi bir tepede.

Ah Will ah Will ah Will

Ah Will ah Will.

Yapacak mısın dedi Rose ah evet yapacaksın.

Ve şarkı söyledi ah yapacak ah yapacak ve ağladı ve ağladı ve ağladı

ve ağladı ve arama ışığı döndü ve döndü ve döndü ve döndü.

34 SON

Gertrude Stein cesur, büyü, meydan okuyan, çekici, sadece kulağa değil bilinçaltına da hitap eden garip bir ritimle örülü Dünya Yuvarlaktır'da kelime oyunlarına ve tekrarlara başvurarak çok özel bir okuma deneyimi sunuyor okurlara.

